

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวชนก จันทาทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้ครอบคลุมถึงการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
๒. แก้ไขเพิ่มเติมชื่อและองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๑ และมาตรา ๖)
๓. แก้ไขเพิ่มเติมประเภทการประกอบธุรกิจและการบริหารจัดการโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๒ การประกอบธุรกิจโรงแรม มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๙ หมวด ๓ การบริหารจัดการโรงแรม มาตรา ๓๐ ถึงมาตรา ๓๙ และหมวด ๔ การควบคุมและการอุทธรณ์ มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๔)
๔. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑ ถึงมาตรา ๓๙/๑๐)
๕. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมถึงกรณีการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๗)
๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้รวมถึงการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๙)

เหตุผล

โดยที่รูปแบบการให้บริการสถานที่พักมีความหลากหลายมากขึ้นกว่ารูปแบบโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อยของสถานที่พักอื่นที่ไม่เป็นโรงแรม ให้ประกอบกิจการอย่างมีมาตรฐาน สามารถดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และส่งเสริมให้เกิดมาตรการความปลอดภัยของสถานที่พัก ทั้งเพื่อเป็นการสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจจากผู้ประกอบการรายย่อย และส่งเสริมการจ้างงานหรือการประกอบธุรกิจระดับท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำกับ
ผู้ประกอบการกิจการให้บริการที่พักอาศัย และคุ้มครองความเสียหายอันอาจเกิดแก่ผู้เข้าพักอาศัย รวมถึงการตรวจสอบ
มาตรฐานการให้บริการที่พักให้มีมาตรฐาน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นพระราชบัญญัติโรงแรม
และสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่ให้บริการที่พักที่คิดค่าบริการเป็นรายเดือนหรือรายปี

“สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่ไม่ถือว่าเป็นโรงแรม โดยมีลักษณะเป็นที่พัก ห้องพัก ห้องพักรวม บ้านพัก อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่ให้บริการที่พักที่คิดค่าบริการเป็นรายเดือนหรือรายปี

“ที่พักที่เคลื่อนที่ไม่ได้” หมายความว่า สถานที่พักอันมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับสถานที่ใด ๆ ซึ่งไม่สามารถเคลื่อนที่ได้

“ที่พักที่เคลื่อนที่ได้” หมายความว่า สถานที่พักอันมีลักษณะมิใช่เป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับสถานที่ใด ๆ ซึ่งสามารถแยกจากสถานที่ตั้งได้ หรือสามารถเคลื่อนที่ได้

“โฮสเทล” หมายความว่า สถานที่พักที่ไม่ถือว่าเป็นโรงแรมประเภท ๑ ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ส่วนกลาง สิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นเพื่อรองรับผู้เข้าพัก โดยผู้ประกอบการธุรกิจที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมอาจจัดเตรียมห้องพักในลักษณะห้องพักพร้อมที่คิดค่าบริการรายบุคคลให้ผู้เข้าพัก โดยอาจมีห้องพักเดียวให้ผู้เข้าพักก็ได้ แต่ต้องเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่าห้องพักพร้อม

“เกสท์เฮ้าส์” หมายความว่า สถานที่พักที่ไม่ถือว่าเป็นโรงแรมประเภท ๑ ซึ่งประกอบด้วยที่พักพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นเพื่อรองรับผู้เข้าพัก โดยสถานที่พักประเภทนี้มีลักษณะเป็นบ้านพักรับรองที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมนำมาปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้บริการเป็นที่พักรวมแก่ผู้เข้าพัก

“โฮมสเตย์” หมายความว่า สถานที่พักที่ไม่ถือว่าเป็นโรงแรมประเภท ๑ ซึ่งประกอบด้วยที่พักพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นเพื่อรองรับผู้เข้าพัก โดยสถานที่พักประเภทนี้เป็นการให้บริการให้ผู้เข้าพักได้เรียนรู้วิถีชีวิตคนในชุมชนในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ดูแล” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้เข้าพัก” หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรมหรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมหรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

- (๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ
- (๒) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ
- (๓) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม”

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม และความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม คณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ นายกสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมโฮสเทล (ประเทศไทย) และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมหรือด้านการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงการกระจายผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมไปตามประเภทของโรงแรมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ เป็นกรรมการ

ให้ผู้แทนกรมการปกครองเป็นเลขานุการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๒ การประกอบธุรกิจโรงแรม มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ความในหมวด ๓ การบริหารจัดการโรงแรม มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗

มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และความในหมวด ๔ การควบคุมและการอุทธรณ์ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๒

ประเภทการประกอบธุรกิจและการบริหารจัดการโรงแรม

ส่วนที่ ๑

ประเภทโรงแรม

มาตรา ๑๒/๑ โรงแรมแบ่งเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) โรงแรมประเภท ๑ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก และมีห้องพักไม่เกินห้าสิบห้อง

(๒) โรงแรมประเภท ๒ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก เกินห้าสิบห้องขึ้นไป หรือโรงแรมที่ให้บริการห้องพักและห้องอาหาร หรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร

(๓) โรงแรมประเภท ๓ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก ห้องอาหาร หรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร และสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือห้องประชุมสัมมนา

(๔) โรงแรมประเภท ๔ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก ห้องอาหาร หรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการและห้องประชุมสัมมนา

ส่วนที่ ๒

การประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรม และส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะ หรือความปลอดภัยของโรงแรม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมด้วย

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะของท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรมในแต่ละประเภท หรือความเหมาะสมกับลักษณะของโรงแรมแต่ละประเภท

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือสภาพแวดล้อม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ได้ เป็นเขตงดออกใบอนุญาตได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันประกาศ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับและจะประกอบธุรกิจโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตต่อไปเมื่อประกาศดังกล่าวใช้บังคับแล้ว

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปราม การค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วน ผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๘)

มาตรา ๑๗ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้

ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้นายทะเบียนแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอ หรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๘ นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๐ ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้าย หรือได้ใช้อักษรไทยด้วยก็ได้ และจะต้อง

(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือองค์พระรัชทายาท

(๒) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมนั้น

(๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

มาตรา ๒๑ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(๑) เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม

(๒) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบถึงโครงสร้างของโรงแรม

(๓) เปลี่ยนชื่อโรงแรม

การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่มียายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม

ตามมาตรา ๑๖ ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่ที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้เข้าพักเป็นสำคัญ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัย หรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้จัดการแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง

หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ แล้ว

ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับกรณีใบอนุญาตสิ้นอายุตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ วรรคสาม และกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓
การบริหารจัดการโรงแรม

มาตรา ๓๐ ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม ผู้ประกอบการกิจการโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่ง ๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบการกิจการโรงแรมและได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้งและผู้แจ้งเริ่มต้นเป็นผู้จัดการได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงแรมหรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ ที่ผู้ประกอบการกิจการโรงแรม หรือผู้จัดการมอบหมายเป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นนี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน

ในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงแรมแต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน และให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๓๑ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้เคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม้อาจแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบการกิจการโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ

มาตรา ๓๓ ผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิปดหรือมีประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง
- (๓) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ โดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีป้ายชื่อโรงแรมตามมาตรา ๒๐ ติดไว้หน้าโรงแรม
- (๒) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม
- (๓) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง
- (๔) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม
- (๕) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรมและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรม
- (๖) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบตามที่มาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดไว้ในโรงแรมและห้องพักทุกห้อง
- (๗) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๘) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๙) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๑๐) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าพักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม

การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หากผู้จัดการมีหนังสือขออนุมัติแล้วผู้ประกอบการโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการ ผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๓๕ ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักและจำนวนผู้เข้าพักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้ผู้เข้าพักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้เข้าพัก หากผู้เข้าพักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทน

ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก

ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อนให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้

บัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพัก ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้จัดการต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้เข้าพักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งสำเนาดังกล่าวแล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ทะเบียนผู้เข้าพักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลาย ผู้จัดการต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้เข้าพักนั้นจากนายทะเบียนมาเก็บรักษาไว้แทน

มาตรา ๓๘ ผู้จัดการมีหน้าที่

(๑) ดูแลมิให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม

(๒) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมี หรือได้มีการหลบซ่อน หรือมั่วสุม หรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (๑)

มาตรา ๓๙ ผู้จัดการอาจปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าบุคคลนั้นจะเข้าไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใด อันเป็นความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้เข้าพักอื่นในโรงแรม

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

(๔) มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๓) ถ้าผู้จัดการรับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อทราบด้วย

หมวด ๓

ประเภทการประกอบธุรกิจและการบริหารจัดการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

ส่วนที่ ๑

ประเภทสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

มาตรา ๓๘/๑ สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม แบ่งเป็น ๓ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ประเภท ๑ หมายความว่า ที่พักที่เคลื่อนที่ได้ อันประกอบด้วย ที่พัก ห้องพัก ห้องพักรวม อาคาร หรือสถานที่ที่ผู้ประกอบการที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมได้จัดเตรียมสถานที่ให้ผู้เข้าพักและให้ผู้ประกอบการที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นเพื่อรองรับผู้เข้าพัก โดยให้หมายความรวมถึงที่พัก ห้องพัก ห้องพักรวม อาคาร หรือสถานที่ ดังเช่น โฮสเทล เกสต์เฮาส์ โฮสเทล เป็นต้น

(๒) สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ประเภท ๒ หมายความว่า ที่พักที่เคลื่อนที่ได้ อันประกอบด้วย ที่พักที่ผู้ประกอบการที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมได้จัดเตรียมสถานที่ให้ผู้เข้าพัก โดยผู้เข้าพักอาจเป็นผู้จัดหาที่พักด้วยตนเองก็ได้ และให้ผู้ประกอบการที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นเพื่อรองรับผู้เข้าพัก ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ประเภท ๓ หมายความว่า สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒

การประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

มาตรา ๓๘/๒ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมบางประเภทตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ให้แจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้นำความในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ การประกอบธุรกิจโรงแรมมาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘/๓ การพิจารณาคุณสมบัติอาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ตลอดจนการนำอาคารมาประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓

การบริหารจัดการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

มาตรา ๓๘/๔ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมจัดให้มีผู้ดูแลคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมและผู้ดูแล จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้

มาตรา ๓๘/๕ ผู้ดูแลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตร หรือมีประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด หรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง

(๓) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้ดูแลสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งโดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๘/๖ ผู้ดูแลสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๕ ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมและได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๕ ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งเริ่มต้นเป็นผู้ดูแลได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๓๙/๗ ในกรณีที่ผู้ดูแลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมมอบบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙/๕ ที่มอบหมายให้ดูแลแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน

ในกรณีที่ผู้ดูแลสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมพ้นจากหน้าที่ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม แต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลแทนและให้ผู้นั้นที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๓๙/๓ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้เคยแจ้งการเป็นผู้ดูแลแทนไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่วางแต่งตั้งได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ดูแลเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙/๘ ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม และผู้ดูแลมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีป้ายชื่อสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมติดไว้หน้าสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม
- (๒) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม
- (๓) จัดให้มีเลขที่หรือสัญลักษณ์ประจำที่พัก ห้องพัก ห้องพักรวม หรือสถานที่ใด ๆ ที่จัดไว้สำหรับผู้เข้าพักโดยติดไว้บริเวณที่พัก ห้องพัก หรือสถานที่ใด ๆ ที่เห็นได้ง่าย
- (๔) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม
- (๕) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟและป้ายทางออกฉุกเฉิน บริเวณสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่เห็นได้ง่าย ทั้งนี้ สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่มีลักษณะเป็นห้องพัก ห้องพักรวม อาคาร หรือมีมากกว่าหนึ่งชั้น ให้มีการจัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟประจำทุกห้องและป้ายทางออกฉุกเฉินประจำทุกชั้น
- (๖) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบตามมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ไว้ในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมและห้องพักทุกห้อง
- (๗) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๘) ดูแลรักษาสภาพของสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๙) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๑๐) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าพักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

มาตรา ๓๘/๘ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๓๘/๔ กรณีสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมประเภทที่พักที่เคลื่อนที่ได้ ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม และผู้ดูแลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

กรณีเป็นแพหรือสิ่งก่อสร้างที่ลอยอยู่บนน้ำได้

(๑) จัดให้มีเครื่องลอยน้ำ หรือเสื้อชูชีพไม่น้อยกว่าจำนวนผู้เข้าพัก ในแต่ละห้องพัก โดยติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และมีป้ายแสดงจุดติดตั้งที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

(๒) จัดให้มีเครื่องป้องกัน หรือราวกันตกโดยรอบอย่างมั่นคง และแข็งแรง

(๓) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

(๔) กรณีที่มีการประกอบอาหารและให้บริการอาหาร ต้องจัดให้มีถังเก็บเศษอาหารและการกำจัดขยะที่เหมาะสมและเพียงพอตามความจำเป็นต่อผู้เข้าพัก

กรณีเป็นประเภทที่พักที่เคลื่อนที่ได้อื่นให้นำความตามวรรคสอง (๓) และ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘/๑๐ ให้นำความในมาตรา ๓๕ ถึง มาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา ๔๐ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบการกิจการโรงแรม ผู้ประกอบการกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ดูแล ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้ประกอบการกิจการโรงแรม ผู้ประกอบการกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ดูแล ไม่ระงับการกระทำ หรือดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) ในกรณีเป็นผู้จัดการหรือผู้ดูแล ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง ภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม จัดหาโรงแรมหรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้เข้าพักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์และ ส่วนได้เสียของผู้เข้าพักเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๑ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจ สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ดูแล ผู้ใดมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔/๕ แล้วแต่กรณี ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๗)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง (๑) หรือเคยได้รับคำเตือนตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง (๒) มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง วรรคสาม หรือวรรคสี่อีก

(๓) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรมหรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม เป็นสถานที่กระทำความผิด เกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแล แล้วแต่กรณี และผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการหรือผู้ดูแล ต้องเลิกประกอบธุรกิจ โรงแรม สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือจัดการโรงแรม หรือดูแลสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ทั้งนี้ ในกรณีตาม (๒) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๐ วรรคสองอีก

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม และผู้ดูแล เป็นบุคคลคนเดียวกันและมีพฤติกรรมตาม (๒) หรือ (๓) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาต และใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแล แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม เป็นห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียน มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่น เข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจ

สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการเพิกถอนใบอนุญาต โดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ดูแล แล้วแต่กรณี ณ โรงแรมที่บุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจ หรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ดูแล ได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับ หรือได้รับก่อน หรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๔๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแลซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบรับแจ้งเป็นผู้ดูแล หรือผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้เลิกกิจการ หรือให้เลิกกิจการ ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใดตามมาตรา ๒๗ หรือผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ หรือผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือผู้จัดการ หรือผู้ดูแลซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๔๑ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ ผู้ดูแล หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแล เพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๓๓ (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๓๔/๕ (๕) หรือ (๖) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๔๑ (๓) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรคสี่ หรือมาตรา ๓๒ แล้วแต่กรณี รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ

ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงแรม หรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก สภาพและลักษณะของโรงแรม หรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือตรวจสอบห้องพักที่ว่าง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรม หรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกัน หรือเข้าไปในโรงแรม หรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบจำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรมหรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ของโรงแรม ผู้ดูแล หรือเจ้าหน้าที่ของสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืน หรือนอกเวลาทำการของโรงแรมหรือสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้น หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากเน้นเข้าไปในการตรวจสอบจะมีการปกปิด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสาร หรือหลักฐานไปจากเดิม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ (๑) หรือ (๒) มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐

วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ (๓) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม หรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๔๐ วรรคสี่ หรือมาตรา ๔๔ แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ดูแล ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือมาตรา ๓๙/๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ดูแล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้จัดการดูแลสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามมาตรา ๓๙/๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๓๙/๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย หรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ดูแล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้จัดการดูแลสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามมาตรา ๓๙/๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐) มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙/๘ (๑๐) แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๗ ผู้จัดการ ผู้ดูแลหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแล ตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๙/๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้จัดการ ผู้ดูแล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย หรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแล ตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๙/๗ ผู้ใดปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ การแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ระหว่างนายทะเบียนพิจารณาออกหนังสือรับแจ้ง ให้ถือว่าเป็นการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ หนังสือรับแจ้งที่นายทะเบียนออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นหนังสือรับแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่รูปแบบการให้บริการสถานที่พักมีความหลากหลายมากขึ้นกว่ารูปแบบโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อยของสถานที่พักอื่นที่ไม่เป็นโรงแรมให้ประกอบกิจการอย่างมีมาตรฐาน สามารถดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และส่งเสริมให้เกิดมาตรการความปลอดภัยของสถานที่พัก ทั้งเพื่อเป็นการสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจจากผู้ประกอบการรายย่อย และส่งเสริมการจ้างงานหรือการประกอบธุรกิจระดับท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้ครอบคลุมถึงการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ แก้ไขชื่อคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมเป็นคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม และแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมประเภทของการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่อยู่ในกำกับของพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้รวมถึงการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม โดยกำหนดให้ขออนุญาตต่อนายทะเบียนและให้มีผู้ดูแลตามคุณสมบัติที่กำหนด ทั้งมีการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมและผู้ดูแลมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในเรื่องที่กำหนดไว้ และกำหนดให้นำบทบัญญัติการบริหารจัดการโรงแรมมาใช้ในการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม รวมถึงกำหนดการควบคุมและการอุทธรณ์ให้ครอบคลุมถึงการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมถึงกรณีการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการให้รวมถึงการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมและผู้ดูแล (ร่างมาตรา ๙)

๒.๗ กำหนดให้รัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม (ร่างมาตรา ๑๐)